

КІТ В ЧОБОТЯХ

— «Кіт в чоботях» —

гарна казка, —

Прочитавши, мовив кіт.

До шевця прибіг:

— Будь ласка,

Чобітки поший як слід.

Швець пошив.

Узувся Вася,

Підківками стукотить.

Як до мишки

він не крався,

Та почує — зникне вмить.

Кіт в чоботях —

це чудово,

Ще й як шпори — красень кіт!

Та котові йти

на лови,

Мабуть, краще без чобіт.

НАЙГАРНІША МАМА

Випало Совеня із гнізда та й повзає. Далеко забилось, не може знайти рідного гнізда. Побачили птахи маленького — некрасивого, з великою голівкою, вухатого, банькатого, жовторотого. Побачили та й питають, дивуючись:

— Хто ти такий, де ти взявся?

— Я Совеня,— відповідає мале.—

Я випало з гнізда, не вмію ще літати і вдень дуже погано бачу. Я шукаю маму.

— Хто ж твоя мама? — питає Соловей.

— Моя мама Сова,— гордо відповідає

Совеня.

— Яка ж вона? — питає Дятел.

— Моя мама найгарніша.

— Розкажи, яка ж вона,— питає

Дрізд.

— У неї голова, вуха й очі такі, як у мене,— відповідає з гордістю Совеня.

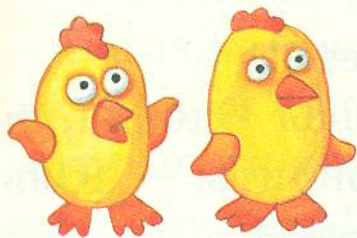
— Ха-ха-ха! — зареготали Соловей, Дятел і Дрізд.— Та ти ж потвора. Виходить, і мати твоя така сама потвора.

— Неправда! — закричало Совеня.— Мама в мене найгарніша!

Почула його крик Сова, прилетіла потихеньку, взяла Совеня за лапку й повела до рідного гнізда. Совеня уважно подивилося на свою маму: вона була найгарніша.

ПІВНЕВА СІМЕЙКА

Немає пластиліну?
Дістану добру глину.
Із неї виліплю курчат
І півня-забіяку.

Курчата всі навікача
Від півня з переляку.
Тоді зліплю я квочку
І посаджу в куточку.

— Квох-квох! —
Вона позве малих
І гордо стане поміж
них.

А півень лапами гребне:
— Ко-ко!.. Знайду зернята,
Ану ж бо слухайте мене,
Бо треба слухать тата!..

